

ประกาศโฆษณาการรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางกฎหมาย

เลขที่คำขอ	55100093	วันที่ยื่นคำขอ 27 กันยายน 2555
สิ่งบ่งชี้ทางกฎหมาย	ส้มโถท่าข่อยเมืองพิจิตร	
รายการสินค้า	ส้มโถท่าข่อย	
ผู้ขอขึ้นทะเบียน	จังหวัดพิจิตร	
ที่อยู่	ศากกาลางจังหวัดพิจิตร ถนนพิจิตร – ตะพานหิน ตำบลท่าหลวง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร 66000	

1. คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า

คำนิยาม

ส้มโถท่าข่อยเมืองพิจิตร (Som-O Thakhoi Mueang Phichit) หมายถึง ส้มโบทันธูท่าข่อย ที่มีรสหวานอมเปรี้ยว เนื้อกุ้งสีชมพูอ่อน ฉ่ำน้ำ เมล็ดเล็กหรือเมล็ดลีบ บางผลไม่มีเมล็ด ที่ปลูกในเขตพื้นที่จังหวัดพิจิตร

ลักษณะของสินค้า

(1) พันธุ์ส้มโถ : พันธุ์ท่าข่อย

(2) ลักษณะทางกายภาพ

- รูปทรง มีขนาดผลปานกลางค่อนข้างโต ผลกลมสูง หัวมีจีบเล็กน้อย เส้นรอบวงประมาณ 15 – 22 นิ้ว น้ำหนักประมาณ 700 – 1,800 กรัม

- เปลือก เปลือกบาง เมื่อแกะจัดผิวค่อนข้างหยาบ ผิวสีเขียวอมเหลือง ต่อมน้ำมันใหญ่

- เนื้อ เนื้อกุ้งใหญ่ นิ่ม สีชมพูอ่อน ฉ่ำน้ำ เบียดกันแน่น หนึ่งผลมี 12 – 15 กลีบ ผนัง

กลีบมีสีชมพูอ่อน

- รสชาติ รสหวานอมเปรี้ยว มีกลิ่นหอมเฉพาะตัว

- เมล็ด มีเมล็ดเล็กหรือเมล็ดลีบ บางผลไม่มีเมล็ด

2. กระบวนการผลิต

การปลูก

(1) สภาพพื้นที่ ส้มโถท่าข่อยเมืองพิจิตร สามารถเจริญเติบโตได้ดีและผลิตได้ในพื้นที่ ดังนี้

1.1 ปลูกได้ทั้งที่ดอนหรือที่ลุ่มที่ไม่มีน้ำขัง

1.2 ความชื้นความชุ่งจากระดับน้ำทะเลไม่เกิน 400 เมตร

1.3 ความลาดเอียงของพื้นที่ไม่เกิน 3 เปอร์เซ็นต์

1.4 ไม่ห่างไกลจากแหล่งน้ำชลประทานหรือน้ำธรรมชาติ

1.5 มีแสงแดดจัด

(2) ลักษณะพื้นที่ป่าลูก

- 2.1 เป็นดินร่วนเหนียวหรือดินร่วนปนทราย การระบายน้ำดี
- 2.2 ความชื้นเป็นกรดเป็นด่างของดิน 5.5 – 6.5
- 2.3 ในพื้นที่ลุ่ม ป่าลูกแบบยกร่องบนสันดิน กว้าง 6 – 8 เมตร ระหว่างร่องกว้าง 1 เมตร สูง 1 เมตร ระยะป่าลูก 8 x 6 เมตร ยกร่องในแนวทิศเหนือ – ใต้
- 2.4 ในพื้นที่ดอน ระยะป่าลูก 6 x 6 เมตร หรือ 8 x 8 เมตร หรือตามความเหมาะสมของพื้นที่ การเก็บเกี่ยว

(1) ระยะเก็บผลผลิตที่เหมาะสมหลังจากออกบานในช่วง 7 – 7.5 เดือน ซึ่งเป็นระยะที่สัมโภม ปริมาณน้ำดาลเพิ่มสูงสุด โดยสังเกตจากต่อมน้ำมันหรือนวลบนผิวเปลือก การเก็บเกี่ยวสัมโภเพื่อการส่งออกด่างประเทศจะเก็บที่ความแก่ประมาณร้อยละ 70 ในขณะที่ผลยังมีปริมาณกรดค่อนข้างสูง

(2) วิธีการเก็บ ใช้มีดตัดในกรณีที่ผลอยู่ระดับต่ำ หรือใช้บันไดปืนดันดัดก้านข้าวและมีใบติดด้วยเพื่อความสวยงามหรือใช้จำปา soy (จำปา คือ ไม้ไผ่โปรด เช่นฝ่าคูนย์กลาง 3 นิ้ว ยาว 3 – 4 เมตร ปลายข้างหนึ่งผ่าออกเป็นแฉกแล้วใช้กะลามะพร้าวขัดเปิดเอาด้านที่ผ่าให้บานรองรับผลสัมโภ วิธีนี้จะไม่มีข้อดีมาก ด้วย และผลอาจเสียหายเนื่องจากคมของไม้ไผ่บาดผิว)

การบรรจุหินห่อ

รายละเอียดบนฉลากให้ประกอบด้วยคำว่า

“สัมโภท่าข้ออยเมืองพิจิตร” และ/หรือ “Som – O Thakhoi Mueang Phichit”

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดพิจิตร มีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำสำคัญ 3 สาย คือ แม่น้ำน่าน แม่น้ำயม และแม่น้ำพิจิตร นอกจากนี้ยังมีลำคลองหลายสายซึ่งมีต้นน้ำจากทิวเขาเพชรบูรณ์ พื้นที่ของจังหวัดพิจิตรจึงเหมาะสมในการทำนา ทำไร่ และทำสวน โดยสภาพพื้นที่ 2 ฝั่งแม่น้ำจะเป็นแหล่งป่าลูกสัมโภที่สำคัญของจังหวัดพิจิตร เนื่องจากคุณภาพของน้ำดีเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการทำสวนผลไม้เป็นอย่างยิ่ง รวมถึงอุณหภูมิ แสงแดด และปริมาณน้ำฝน มีความเหมาะสม ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อการเจริญเติบโตและให้ผลผลิตมีคุณภาพดี จังหวัดพิจิตรมีปริมาณน้ำฝนทั้งปีประมาณ 2,000 มิลลิลิตร และอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 25 – 30 องศา

ประวัติความเป็นมา

จังหวัดพิจิตรเป็นแหล่งผลิตสัมโภที่สำคัญและมีชื่อเสียงมากในเขตภาคเหนือ มีการป่าลูกสัมโภท่าข้ออย เมื่อประมาณ 100 ปีที่ผ่านมา โดยป่าลูกครั้งแรกที่บ้านนายบัว ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านท่าข้ออย (ท่าข้ออยเป็นชื่อหมู่บ้านหนึ่งในตำบลเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร) และการป่าลูกสัมโภในสมัยนั้นยังไม่มีการคัดเลือกสายพันธุ์และดั้งซื้อสายพันธุ์ จึงเรียกสัมโภที่ป่าลูกในหมู่บ้านท่าข้ออยว่า “สัมโภท่าข้ออย” สัมโภของผู้ใหญ่บัวมีชื่อเสียงมาก แต่ไม่ทราบว่าເອົາພັນຫຼຸມมาจากไหน บางคนเล่าว่ามีพระธุดงค์มาบักกรดอยู่ที่บ้านท่าข้ออย ผู้ใหญ่บัวนำอาหารมาถวายท่านหลังจากนั้นเสร็จท่านได้มอบเม็ดสัมโภให้ผู้ใหญ่บัวนำมาป่าลูก บางคนเล่าว่าผู้ใหญ่

น้ำไปปีชือพันธุ์มาจากการกรุงเทพฯ และบ้างก็ว่าได้พันธุ์มาจากพ่อค้าชาวจีน ซึ่งล่องเรือนำมายาตามลำน้ำน่านเก่ามีคนซื้อนำมาปลูกในเขตบ้านท่าข้ออย จึงเป็นสัมโภท่าข้ออย ต่อมาครุภัณฑ์เป็นคนรุ่นลูกผู้ใหญ่บัวได้มีการขยายพื้นที่การเพาะปลูกมากขึ้น และได้ส่งไปประภาดที่กรุงเทพฯ ชนะการประภาดได้รางวัลผ้าลาย 1 คู่ จึงทำให้สัมโภท่าข้ออยเป็นที่รู้จักกว้างขวางยิ่งขึ้น

4. ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

สัมโภท่าข้ออยเมืองพิจิตรมีขอบเขตพื้นที่ปัจจุบันครอบคลุมจังหวัดพิจิตร

5. การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

(1) สัมโภท่าข้ออยเมืองพิจิตร ต้องปัจจุบันพื้นที่จังหวัดพิจิตร และแหล่งพันธุ์สัมโภต้องมาจากสวนสัมโภในจังหวัดพิจิตร

(2) กระบวนการผลิตต้องผ่านการควบคุมตรวจสอบ คือ การขึ้นทะเบียนสมาชิกเกษตรกรผู้ปลูกสัมโภท่าข้ออยเมืองพิจิตร รวมทั้งต้องมีหลักฐานกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับ

6. เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

(1) จัดให้มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า ที่ประสงค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ สัมโภท่าข้ออยเมืองพิจิตร

(2) ผู้ขอขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า จะต้องปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับสมาชิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ สัมโภท่าข้ออยเมืองพิจิตร และดำเนินการตามแผนการควบคุมตรวจสอบทั้งกระบวนการผลิตในระดับผู้ผลิตและระดับจังหวัด

แผนที่แสดงแหล่งภูมิศาสตร์ สัมโภท่าช่oyerเมืองพิจิตร

ขอบเขตพื้นที่การปลูกสัม伍่ห่าข่อยเมืองพิจิตร ครอบคลุมพื้นที่ของจังหวัดพิจิตร